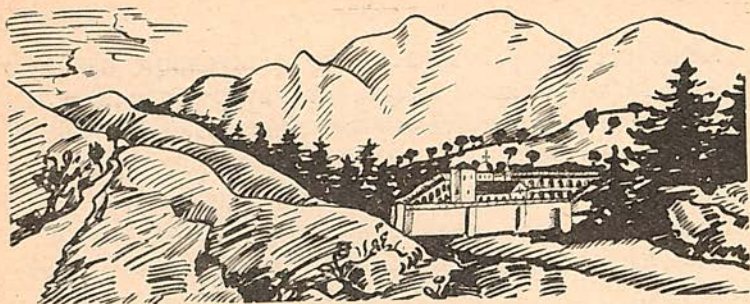

Ст. Андреевъ

Бачковскиятъ манастиръ

На 12 клм. отъ Асеновградъ, по пѣтя за Чепеларе, въ недрата на Родопитѣ, се издига историческиятъ Бачковски манастиръ. Новиятъ пѣтъ за манастира — хубаво шосе, постлано съ гранитни блокчета — лжкатуши презъ красивата тѣснина на буйната Чепеларска рѣка; той е почти врѣзанъ въ стрѣмнитѣ скали, които страхотно се надвесватъ и оглеждатъ въ водитѣ на пѣвливия потокъ. Малко по на Западъ отъ селото тѣснината се разширява и тукъ, на една планинска тераса, се издига съ своитѣ бѣли сгради манастирътъ. Мѣстото е прекрасно, изгледитѣ разнообразни и величествени. На северъ, по високитѣ склонове отвѣждъ рѣката, се виждатъ ниви и лозя, подъ тѣхъ долу се бѣлѣе живописно съборениятъ камененъ мостъ на стария пѣтъ, а на югъ задъ терасата се възправятъ стрѣмни ридове, покрити съ гѣста висока гора.

Манастирътъ е много старъ. Основанъ е презъ 1083 г. отъ грузинеца Григорий Пакуриянъ. Макаръ чужденецъ, Пакуриянъ стигналъ да стане най-висшъ византийски сановникъ. Особено порастнала неговата власть, когато стѣпилъ на византийския престолъ Алекси Комненъ. Тогава Пакуриянъ станалъ управителъ на родопската областъ и началникъ на византийскитѣ войски въ Европа. Той обикналъ нашата земя. По ония времена Бѣлгария била често опустошавана отъ разни